

Vos in Vlaanderen gedeeltelijk beschermd

Dirk Criel

Met uitzondering van de otter vallen alle roofzoogdieren in Vlaanderen onder de jachtwet. Dit betekent dat de jacht of de verdelging van deze dieren wordt geregeld door de jachtopeningsbesluiten. De bevoegde minister, momenteel gemeenschapsminister Theo Kelchtermans, beslist ieder jaar opnieuw of de jacht op bepaalde diersoorten al dan niet wordt toegelaten. Op das, steenmarter, boommarter en wilde kat is de jacht sedert 1977 niet meer geopend. Voor wezel, hermelijn en bunzing is dit sinds 1981 niet meer gebeurd.

Buitenbeentje

Rest één inheemse roofdiersoort die bij de overheid in ongenade is gevallen: de vos. Sinds jaar en dag is hij onderwerp van heftige discussies. Ongekend maakt onbemind. Toch waren er voldoende redenen om in 1974 in de provincies Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Antwerpen de jacht op de vos het gehele jaar te sluiten. Deze maatregel hield stand tot in 1979. Van toen af aan vond de jacht op, of liever de verdelging van vossen weer volop ingang. Vossen werden met alle middelen, ook illegale, bestreden. Zogende moervossen werden bij de burcht afgeschoten en jonge vosjes uitgegraven. Jagers pronkten trots met hun buit in de plaatselijke kranten.

NCBR in aktie

De ongebreidelde vervolging van de vos is voor de Nationale Campagne Bescherming Roofdieren reden een beter statuut voor de vos te bepleiten. Zij stelt voor in de voornoemde provincies opnieuw een schoontijd in te voeren en de jacht op vossen te sluiten van 1 januari tot en met 30 augustus. In deze periode zijn de moeren immers drachtig, werpen hun jongen en brengen deze groot. Ook moet er een strengere controle komen op illegale jachtpraktijken. Voorts bepleit de NCBR een streng gecontroleerd af-

schot van vossen en een alternatieve bestrijding van de hondsdolheid als onderdeel van een evenwichtig jachtbeleid.

Stem werd gehoord

De vos krijgt in de provincies Oost- en West-Vlaanderen een schoontijd. Helaas voor een kortere periode dan gevraagd. De schoontijd ligt nu voor het tweede opeenvolgende jaar tussen 1 februari en 30 juni. Toch biedt de sluiting van de jacht onvoldoende garanties. Meermaals is vastgesteld dat jagers niet op de hoogte zijn van de schoontijd of bewust de opgelegde maatregel overtreden. In zulke gevallen helpt alleen strenge bestraffing van de overtreder. De praktijk vertelt een ander verhaal. Zelden of nooit treedt de rijkswacht hiertegen op. Als er al eens proces-verbaal wordt opgemaakt, dan eindigt de zaak veelal met seponering. Dit neemt niet weg dat natuurbeschermers moeten blijven ageren tegen dierenkwellende jachtmethodes. Pas als de talloze misvattingen de kop worden ingedrukt, krijgt de vos een kans om als een volwaardige schakel in het natuurgebeuren te functioneren.

